

Запањени смо понашањем администрација моћних западних земаља , а посебно САД, поводом њиховог признавања једнострано проглашене независности Космета, а нарочито смо изненађени начином на који њихове владе "тумаче" међународноправна документа – Повељу УН, Завршни акт из Хелсинкија и Резолуцију 1244 Савета безбедности УН. Оно што они називају „креативним тумачењем“ Резолуције 1244, не може бити прихватљиво никоме ко поседује елементарну логику и здрав разум. Недостатак било какве потребе за озбиљнијом аргументацијом показује сав цинизам ове херменеутике. Ова тумачења су оно што је стварно *sui generis* , пошто досад нису виђена у логици, нити, као таква, било кога у будућности обавезују.

Судећи по понашању у последњој деценији, демократија у колевци демократије враћена је у колевку. Под изговором „извоза демократије“ САД у последње, нажалост, време све више извозе физичко и правно насиље. Њихово позивање на „реалност“ у случају Космета заправо је позивање на једину истинску реалност – моћ САД и њихову спремност да употребе бруталну силу против свакога ко се нађе на путу њихових интереса. Под тим околностима се, према потреби, у Приштини устоличује и подржава власт терориста и нарко-дилера, подржавају режими и покрети попут Талибана, Бин Ладена и ОВК, док се, истовремено, кажњавају и нападају демократске земље за које се процени да нису довољно кооперативне са САД.

По свему што је међународно-правно релевантно, случај Косова није и не може никакав јединствени случај. Они који тврде да је ово јединствен случај имплицитно тврде да Срби и Албанци нису људи па се на њих не односи оно што се односи на друге људе, да Србија није држава па се на њу не односи међународно право итд.

Ова *sui generis* "логика" је напросто измишљена како би се избегла оцена по којој би признавање самопрокламоване независности Космета постало преседан. Преседан је оно што се у појединачном случају одлучи. Он није предмет прихватања или одбацивања. Он је преседан самим тим што је одлука донесена и директно обавезује онога ко је ту одлуку донео. А онај ко у овом случају укида преседански карактер укида и само право.

Очигледно је да је циљ САД потпуно укидање УН, или пак њихово претварање у пуки инструмент америчке спољне политике. А последице такве неодговорне политике непредвидиве су и застрашујуће у исти мах.